

Man gif derpaa til det næste Numer paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov om Afhændelsen af offentlige Stiftelsers og beneficeret Gods. (Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 627 fgg.).

Tfcherning: Jeg har allerede tidligere givet et Omrids af Sagen, der desuden ligesom er saaledes bekendt for, at jeg paa dette Stadium ikke skal udtale mig nærmere derover, medmindre nogle af de ærede Herrer skulde give mig Anledning dertil.

R. W. C. Larsen: Det er nærmest med Hensyn til § 1, jeg har begjæret Ordet; den begynder med „de offentlige Stiftelsers Gods og det beneficerede Gods o. s. v.“, men under det beneficerede Gods hører en stor Deel Fæstegods, som rigtignok ikke er virkeligt Bøndergods, som § 6 omtaler, men dog alligevel er Fæstegods, idet Jorderne have været bortfæstede til Bønderne igjennem Aarhundreder og lige saalænge som de øvrige Fæstere i Landet have havt Fæstet. Det vedrører navnlig de Fæstere, der boe paa de Jorder, som ikke regnes under Godsstart; der er saaledes Præstegaarde, der have Fæstegods beliggende i flere forskellige Byer; i det Sogn, hvor jeg hører hjemme, har saaledes Præsten Fæstegods i 3 Byer. Præsten vil ikke søge Bevilling til at sælge, han vil heller ikke bortfæste, men efterhaanden, som Fæstterne uddøe, inddrager han Jorden under Præstegaarden. Ladebygningerne og Udhusene bryder han ned, og Stuehuset leier han ud. De Fæstebønder, der ere fødte paa saadant Gods, ere daarligere stillede end de øvrige Fæstere i hele Landet; thi de kunne hverken kjøbe eller sælge, selv om de have aldrig saa mange Penge. Jeg vilde derfor meget ønske, at der i den Anledning kunde blive foretaget en Ændring i § 1, hvorimod jeg ikke troer, at de ærede Forslagskillere ville have noget at bemærke, — forudsat at den høitærede Cultusminister kan gaae ind paa en saadan Forandring. Jeg skal nu nærmere afvente, hvad der maatte blive udtalt desangaaende.

Tillisch: Naar nærværende Forslags § 1 siger, at: forsaavidt vedkommende Minister maatte finde, at der for noget saadant Gods maatte være særlige Bestemmelser, der lægge Hindringer iveien for Afhændelsen, efter de nedenfor givne Regler, skal han være bemyndiget til at undtage dette Gods fra denne Lovs Omraade, men at denne Bemyndigelse for Ministeren skal dog kun være gjældende indtil den næste sammentrædende Rigsdag, saa at, hvis den af ham tagne Bestemmelse da ikke billiges af Rigsdagen, skal den ikke længer være gjældende, — saa forekommer dette mig at være en Bestemmelse, som Ministeriet umulig kan gaae ind paa. Man forudsætter, at der er Tilfælde, hvor Ministeriet finder, at Afhændelse ikke bør finde Sted, og man vil dog forlange af det, at det skal gaae ind paa en Lov, som affæster det Muligheden af at sætte sig derimod. Dersom denne Paragraph bliver vedtaget saaledes, som den er redigeret, da vil Resultatet blive, at dersom Ministeriet tager en Bestemmelse og den f. Ex. billiges af Folkethinget, men forkastes af Landstthinget, eller omvendt billiges af Landstthinget og forkastes af Folkethinget, saa havde Rigsdagen ikke billiget den, og saa var den altsaa fuldstaet; og skjøndt Ministeriet og det ene af Thingene var for, at den skulde staae ved Magt, saa kunde den dog ikke staae ved Magt, naar Paragraphen, redigeret som den nu er, bliver givet Lovskraft. Med Hensyn til § 1 skal jeg endnu bemærke, at det efter min Mening maa være aldeles nødvendigt, naar man vil have, at en saadan Paragraph skal gaae igjennem, at det udtrykkeligen nævnes, hvilke Stiftelser det er, hvis Gods skal kunne afhændes paa den Maade, som er foreskrevet i Loven. Naar det ikke udtrykkelig nævnes, hvilke Stiftelser det er, der skulle afhænde deres Gods, saa mener jeg, at man ikke kan gaae ind paa Loven. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa der er foreslaaet, at Fæstegods skal overgaae til Selveiendom, da maa jeg bemærke, at jeg ikke finder nogen tilstrækkelig Anledning til at fuldstaete de nærværende Fæstecontracter, altsaa at tage nogen Bestemmelse om, at vedkommende Fæstere skulle have en Ret til at fordrø sig